

Levensverhaal Pearl (verbeterde versie)

Ik ontmoette Pearl tijdens een door de Haagse Hogeschool, Resto van Harte, en Doodgewoon Den Haag georganiseerde lunch. Het doel van de lunch was voor scholieren om in contact te komen met ouderen en samen hun levensverhaal op te schrijven. Pearl was de eerste oudere die binnenkwam, al had ik dat niet meteen door. Ze had wel grijs haar, maar ze was heel bijtijds gekleed, en haar blik en manier van praten deden heel helder en jong aan. Ik was verbaasd toen ze me vertelde dat ze bijna 70 was, ik had haar wel tien jaar jonger ingeschat. Toch was er iets in haar blik wat oud en wijs aandeed, alsof ze veel had meegemaakt. Pearl was die dag niet van plan om te praten over haar levensverhaal, maar toen ze werd aangesproken door een medewerker van Resto van Harte besloot ze er toch maar voor te gaan. Ze vertelde me dat ze best een spannend verhaal had, waar ze in de nabije toekomst misschien wel zelf een boek over wil schrijven. Pearl had het over krantenartikelen en een bekende dichter die een gedicht over haar avontuur heeft geschreven, dus ik was enorm benieuwd wat ze me zou gaan vertellen.

Haar Schotse vader en moeder kregen Pearl in 1948. Na de tweede wereldoorlog zijn ze naar Engeland verhuisd. Toen dit niet bleek te voldoen aan het romantische beeld dat de Hollywoodfilms uit de tijd schetsten van het land gingen ze naar Nederland en vonden een huis in de Schilderswijk in Den Haag. Ook hier ging het niet goed binnen het gezin en uiteindelijk is de vader van Pearl vertrokken naar Engeland. Hij liet Pearl en haar moeder in Nederland achter. Het was natuurlijk niet niks om een alleenstaande moeder in de jaren vijftig te zijn, maar ze wisten zich te redden. Pearl's moeder wist in haar eentje de eindjes aan elkaar te knopen door bij bars en cafés te werken. Hierdoor moest ze Pearl wel regelmatig bij oma's en tantes achterlaten. Op een gegeven moment, toen Pearl weer eens bij haar tante thuis was vertelde haar tante dat haar vader op bezoek zou komen. Dit was nogal onverwacht voor Pearl, maar ze was blij om haar vader weer te kunnen zien. Toen hij eenmaal aangekomen was vroeg Pearl aan haar vader wat ze die dag allemaal gingen doen. Hij vertelde haar dat ze haar nieuwe 'zusje' Ellie ging ontmoeten, de dochter van zijn nieuwe Nederlandse vriendin. Ze zouden met zijn allen een film kijken op zijn boot en hij zou haar daarna weer terug zou brengen naar haar moeder. Het was heel gezellig. Toen het donker begon te worden zei Pearl's vader dat ze weer naar huis gingen. Pearl deed een dutje. Toen ze aangekomen waren maakte haar vader haar wakker. Ze keek om zich heen, maar herkende de omgeving niet. De gebouwen en straten die ze zag leken niet op die in Den Haag, en de mensen spraken geen Nederlands. Pearl was door haar vader meegenomen naar Glasgow!

Pearl had geen idee wat er aan de hand was, maar omdat ze maar vijf jaar was had ze geen enkele keus, behalve om met haar vader mee te gaan. Nadat ze een tijdje bij hem woonde vertelde haar vader haar dat haar moeder was overleden in de watersnoodramp. Pearl was hier enorm verdrietig over, maar kreeg geen ruimte om met haar verdriet om te gaan. Ze was te druk bezig met proberen te overleven bij haar vader. Dit was makkelijker gezegd dan gedaan, zeker toen op het gegeven moment de vriendin van Pearl's vader wegging. Pearl's vader bleek namelijk drankproblemen te hebben en kon behoorlijk agressief zijn. Hij had geen vaste baan, en kon zichzelf nauwelijks onderhouden. Pearl was geen luxe gewend, maar het huis waar haar vader woonde was nauwelijks een huis te noemen. Het was krap, vies, en koud. Ze moest in de winter afvalhout verzamelen om het huis warm te kunnen houden, en zocht buiten schooltijd op straat en in afvalbakken naar zilverpapier om te verkopen. Als ze een goede dag had, kon ze met haar verdiende geld een zak patat of iets anders te eten kopen. Ook was het eenzaam voor Pearl om als Nederlands meisje in Engeland

te wonen, waar ze de taal niet kende. Op school kon ze hierdoor moeilijk meekomen en werd ze buitengesloten. Na bijna drie jaar zo te leven was Pearl nauwelijks te herkennen. Haar haar was jaren niet geknipt en zat vol met luizen, en haar kleding was oud, vies en versleten.

Op een dag zag Pearl een vrouw die enorm veel op haar moeder leek op het schoolplein. Dit riep voor Pearl de pijnlijke herinnering van het verlies van haar moeder op, dus richtte ze haar aandacht gauw op iets anders. Later die dag kwam de vrouw het leslokaal waar Pearl zat binnen. Ze vroeg de leraar of er een meisje genaamd Pearl in de klas zat. Ze vertelde dat ze Pearl's tante was en haar familie in Nederland haar graag voor kerst wilde uitnodigen. De leraar wees haar aan. Pearl en haar moeder keken elkaar in de ogen en wisten meteen wie ze waren. Pearl zag haar moeder voor haar neus, in vlees en bloed. Ze dacht dat haar moeder dood was, maar nu was ze hier om Pearl op te halen. Ze begonnen beide te huilen. Terwijl ze me dit vertelde was aan de uitdrukking op Pearl's gezicht te zien dat het moment nu nog steeds veel emotie bij haar losmaakt.

Pearl's moeder nam Pearl gauw mee uit het klaslokaal. Ze stapten een taxi in en reden rechtstreeks naar de dichtstbijzijnde luchthaven. Pearl heeft zich in de wasbak van de toiletten gewassen zodat ze er nog een beetje redelijk bijliep als ze in Nederland aankwam. Dit was maar goed ook, want toen ze op Schiphol aankwam stond haar hele familie haar op te wachten. Ze waren allemaal blij Pearl te zien, en vierden met zijn allen haar thuiskomst. De dag dat Pearl weer naar Nederland kwam, was toevallig op 10 mei: moederdag. Pearl's haar werd gewassen en geknipt, ze kreeg nieuwe kleren, en de eerste goede maaltijd die ze in jaren had gehad. Alles was weer goed. Tot een paar uur later de politie aanklopte. Ze wilden weten waar Pearl was. Zowel de Engelse als de Nederlandse politie was ingezet, de zaak werd gezien als een ontvoering. Pearl was in de ogen van de politie rechtstreeks uit haar klaslokaal ontvoerd, voor de neus van de docent! De moeder van Pearl bleef kalm. Ze nodigde de agenten uit binnen te komen om haar kant van het verhaal aan te horen. Ze heeft de kinderen, inclusief Pearl eerst in bed gelegd. De agenten gingen hiermee akkoord, het verhaal van Pearl's moeder was vast niet geschikt voor kinderoortjes. Wat ze niet wisten is dat een tante van Pearl haar ondertussen het huis uit smokkelde.

Pearl is een tijdje ondergedoken. Haar moeder was gearresteerd en heeft zelfs tien dagen in de gevangenis doorgebracht. De Nederlandse en Engelse kranten stonden er wekenlang vol van. Uiteindelijk werd er een rechtszaak aangespannen, met Pearl's vader als de aanklager, en haar moeder als de beklaagde. De maatschappij destijds zag de vader als degene die recht had op gezag over zijn kinderen, en er werd neergekeken op gescheiden vrouwen, zeker als ze zoals Pearl's moeder op 'ongure' plekken werken. Het was daarom dat Pearl's vader de zaak won en voogdij kreeg over Pearl. Pearl was gebroken. Ze hield van haar vader, maar wilde niet terug naar een vreemd land waar ze niets had en constant gevaar liep. Ze wilde haar moeder en de rest van haar familie niet missen. Ze was nog maar acht jaar oud en zou bij haar vader weer aan haar lot worden overgelaten, het was daar nooit zeker of ze die dag te eten zou hebben. Pearl barstte in huilen uit en klaagde en smeekte, totdat haar vader uiteindelijk toegaf. Diep van binnen wist hij ook dat het toch het beste was voor Pearl om bij haar moeder te blijven. Hij hield van haar en zou haar missen, maar besloot uiteindelijk toch om haar bij haar moeder te laten. Zijn voorwaarde was dat hij haar jaarlijks wilde zien. Dolgelukkig stemden Pearl en haar moeder in. Vanaf dat moment kon Pearl eindelijk weer een normaal leven leiden.

In heel Nederland was destijds veel verontwaardiging over de zaak. Het Nederlands volk stond vierkant achter Pearl en haar moeder. De destijds erg bekende dichter Clinge Doorenbos heeft hier een schepje bovenop gedaan en een gedicht geschreven als steun voor Pearl en haar moeder, dat haar verhaal mooier weergeeft dan ik ooit zou kunnen. Het is achterin bij dit verhaal gevoegd.

Ik vraag me wel eens af hoe het afloopt met de ontvoerde kinderen waarover ik in de krant lees. In het geval van Pearl kan ik je vertellen dat het helemaal goed gekomen is. Ze is een trotse oma, is recentelijk gescheiden en geniet van de vrijheid die single zijn geeft, en ze staat open voor nieuwe ervaringen nu ze er eindelijk de kans en tijd voor heeft. Ze heeft goed contact met haar moeder, die nu in een bejaardentehuis woont. Jaren na de ontvoering, op haar vaders sterfbed, heeft ze haar vader vergeven en heeft hij zijn excuus aangeboden. Pearl vertelde me dat ze snapt dat hij het uit liefde voor haar deed, al was het enorm misplaatste liefde. Een tijdje geleden heeft Pearl een verkeersongeluk gehad, waarvan ze nu nog herstellende is. De schok hiervan voor haar lichaam en geest heeft ervoor gezorgd dat er veel herinneringen aan haar verleden weer naar boven kwamen. Wat haar heel veel steun heeft geboden in deze tijd is het feit dat ze het geloof heeft gevonden bij de City Life Church. De leden van de kerk hebben haar enorm warm ontvangen en ze heeft hun aandacht en advies enorm gewaardeerd. Zoals al eerder gezegd wil Pearl graag een boek gaan schrijven over haar leven, en ze is momenteel op zoek naar haar 'zusje' Ellie. Aan haar heeft Pearl veel steun en gezelschap gehad in de jaren dat ze bij haar vader woonde. Als iemand die dit leest haar met Ellie in contact zou kunnen brengen zou Pearl dit enorm waarderen. Pearl kan zich nog herinneren dat de naam van Ellie's moeder Bep was.

Ik heb samen met Pearl een krantenartikel over haar ontvoering opgezocht in de Koninklijke bibliotheek, en ze heeft mij een paar foto's laten nemen van het gedicht dat over haar avontuur is geschreven. Deze zijn beide bij dit verhaal gevoegd.

De pdf-versie van het krantenartikel is niet zo duidelijk dus bij deze de link naar de digitale versie:

<http://www.delpher.nl/nl/kranten/view?coll=ddd&cql%5B%5D=%28date%3D%2217-05-1956%22%29&facets%5Btitle%5D%5B%5D=De+Telegraaf&resultscoll=dddtitel&identifier=ddd%3A110586500%3Ampg21%3Ap001>